

वा० रा०

॥ ५ ॥

सीतेति ॥ सीतालांगलपद्धतिः तदुत्थत्वासीता शशिनरोहिणीविराममनुगता ॥ २८ ॥ शृंगेति ॥ गंगाकूले वर्तमानशृंगवेरपुरे स्थितं निषादाधिपतिं प्रियं इष्टगुहं आसाद्य तत्सहितोलक्ष्मणादिसहितश्वरामः सूतं रथेन स्वप्रापणार्थमागतं गंगाकूले व्यसर्जयत् परावर्तितवान् ॥ २९ ॥ गुहेनेति पूर्वार्धपूर्वश्लोकान्वयि अथनेसी तारामलक्ष्मणाः वनेन पुरोवर्त्तिप्राप्तवनद्वारेण परं अपरं वनं गत्वा ॥ तेवनं पादचारास्तेन वनं गत्वेत्यर्थ इति संप्रदायः ॥ ३० ॥ चित्रेति ॥ अनु पश्चात् भरद्वाजस्य शासनात् चित्रकूटं प्राप्य तत्र रम्यं आवसथं पर्णशालां कृत्वा तत्र वने रममाणा त्रयः देवगंधर्वसदृशाः सुखं न्यवसन्नित्यन्वयः ॥ तथा पुत्रशोकातुरः अनिर्वाच्यपुत्रवियोगजन्यशोकपीडि

सीताप्यनुगतारामं शशिनरोहिणीयथा ॥ पौरैरनुगतोदूरं पित्रादशरथेन च ॥ २८ ॥ शृंगवेरपुरे सूतं गंगाकूले व्यसर्जयत् ॥ गुहमासाद्य धर्मात्मानिषादाधिपतिं प्रियं ॥ २९ ॥ गुहेन सहितो रामो लक्ष्मणेन च सीतया ॥ ते वनेन वनं गत्वा नदीं स्तीर्त्वा बहूदकाः ॥ ३० ॥ चित्रकूटं मनु प्राप्य भरद्वाजस्य शासनात् ॥ रम्यमावसथं कृत्वा रममाणा वने त्रयः ॥ ३१ ॥ देवगंधर्वसंकाशास्तत्र ते न्यवसन् सुखं ॥ चित्रकूटं गते रामे पुत्रशोकातुरस्तथा ॥ ३२ ॥ राजादशरथः स्वर्गं जगाम विलपन्सुतं ॥ गते तु तस्मिन् भरतो वसिष्ठप्रमुखैर्द्विजैः ॥ ३३ ॥ नियुज्यमानो राज्याय नैच्छद्राज्यं महाबलः ॥ स जगाम वनं वीरेश रामपादप्रसादकः ॥ ३४ ॥ गत्वा तु समहात्मानं रामं सत्यपराक्रमं ॥ अयाचद्भ्रातरं राममार्यभावपुरस्कृतः ॥ ३५ ॥

तः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ राजेति ॥ तस्मिन् दशरथे गते लोकांतरं गते मृते वसिष्ठैर्द्विजैस्त्रैवर्णिकैः इदमुपलक्षणं ॥ तत्सहितैर्मन्त्रिष्वर्हैरित्यपि बोध्यं ॥ ३३ ॥ राज्याय राज्यं कर्तुं तैर्नियुज्यमानः प्रेर्यमाणः ॥ महाबलः समर्थोऽपि सौभ्रात्राद्राज्यं नैच्छत् ॥ ततः रामपादप्रसादकः ॥ पूज्यं रामं प्रसादयितुं वनं जगाम ॥ पादशब्दः पूज्यवाची ॥ ३४ ॥ गत्वेति ॥ स भरतः महात्मानं सत्यप्रतिज्ञत्वादिधर्मैः महावैभवं भ्रातरं रामं गत्वा आर्यभावपुरस्कृतः विनीतवेषः ॥ तं रामं राज्याय प्रतिनिवृत्तिं अयाचत् याचिद्विकर्मकः ॥ ३५ ॥

वा० का०

॥ ५ ॥